

ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

3^η Διάλεξη

Μέσα στην εκκλησία

Περιεχόμενα

Διάγραμμα – Ένα διάγραμμα του μαθήματος

Σημειώσεις – Ένα πρότυπο που παρέχει: το διάγραμμα το μαθήματος, σημειώσεις κλειδιά, αποσπάσματα και περιλήψεις του μαθήματος και χώρο για πρόσθετες σημειώσεις.

Ερωτήσεις επανάληψης - Ερωτήσεις στα βασικά περιεχόμενα του μαθήματος και χώρος για τις απαντήσεις. Κατάλληλο για το γράψιμο εργασιών και τεστ.

Ερωτήσεις εφαρμογής – Ερωτήσεις που συνδέουν το περιεχόμενο του μαθήματος με τη χριστιανική ζωή, τη θεολογία και τη διακονία, κατάλληλο για συζητήσεις σε ομάδες, γραπτές εργασίες και τεστ.

Πώς να χρησιμοποιήσετε αυτό το μάθημα και τον οδηγό σπουδών

- **Πριν δείτε το μάθημα**
 - **Προετοιμασία** – Ολοκληρώστε τα αναγνώσματα.
 - **Διαλλείματα** – Εξετάστε πού αρχίζει και πού τελειώνει το κομμάτι που ακούτε. Οι διαλέξεις έχουν συμπυκνωμένες πληροφορίες, γι' αυτό ίσως να θέλετε να κάνετε κάποια διαλλείματα. Τα διαλλείματα θα πρέπει να σχεδιαστούν σύμφωνα με τη βασική διάρθρωση των ενοτήτων στο διάγραμμα του μαθήματος.
- **Καθώς βλέπετε το μάθημα**
 - **Σημειώσεις** – Χρησιμοποιήστε τα τμήματα των σημειώσεων για να ακολουθήσετε το μάθημα και να κρατήσετε συμπληρωματικές σημειώσεις. Πολλές από τις κύριες ιδέες συνοψίζονται ήδη στις σημειώσεις, αλλά να κάνετε και τις δικές σας συμπληρωματικές σημειώσεις. Θα πρέπει επίσης να προσθέσετε λεπτομέρειες που θα σας βοηθήσουν να θυμάστε, να περιγράψετε και να μπορείτε να υπερασπιστείτε τις κύριες ιδέες.
 - **Παύση/επανάληψη τμημάτων του μαθήματος** – Ίσως να βρείτε χρήσιμο να κάνετε παύση ή επανάληψη σε συγκεκριμένα σημεία προκειμένου να κρατήσετε συμπληρωματικές σημειώσεις, να ξαναδείτε δύσκολες έννοιες ή να συζητήσετε τα σημεία που σας ενδιαφέρουν.

- **Αφού έχετε δει τα μαθήματα**

- ο **Ερωτήσεις Επανάληψης** – Απαντήστε στις ερωτήσεις επανάληψης στο χώρο που υπάρχει. Τις ερωτήσεις αναθεώρησης, θα είναι καλύτερο, να τις συμπληρώσει ο καθένας μόνος του και όχι σαν ομάδα.
- ο **Ερωτήσεις εφαρμογής** - Οι ερωτήσεις εφαρμογής είναι κατάλληλες για γραπτές εργασίες ή θέματα για συζήτηση. Για τις γραπτές εργασίες συνιστάται οι απαντήσεις να μην ξεπερνούν τη μία σελίδα.

Περιεχόμενα

Εισαγωγή

I. Διαθήκη Χάρης

- A. Παλαιά Διαθήκη
- B. Καινή Διαθήκη

II. Γραφές

- A. Έμπνευση των Γραφών
- B. Μήνυμα των Γραφών
- Γ. Σκοπός των Γραφών
 - 1. Κοινότητα Διαθήκης
 - 2. Θεϊκή καλοσύνη
 - 3. Ανθρώπινη πιστότητα
 - 4. Συνέπειες Διαθήκης

III. Πνευματικά χαρίσματα

- A. Ο σκοπός των χαρισμάτων
- B. Ιστορικότητα των χαρισμάτων μέσα στη Γραφή
- Γ. Η σημερινή χρήση των χαρισμάτων

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Από τον Αβραάμ και έπειτα, ο Θεός πάντοτε είχε μια ξεχωριστή κοινότητα με την οποία είχε συνάψει διαθήκη:

- Η ελληνική μετάφραση (η μετάφραση των Εβδομήκοντα)της Παλαιάς Διαθήκης χρησιμοποιεί τον όρο «εκκλησία» για να προσδιορίσει τη «συνέλευση» ή το «εκκλησίασμα του αρχαίου Ισραήλ.
- Στην Καινή Διαθήκη η ελληνική λέξη «εκκλησία» μεταφράζεται συνήθως «εκκλησία».

“Εσείς όμως είστε η εκλεκτή γενιά, το βασιλικό ιερατείο, το άγιο έθνος, ο λαός τον οποίο διάλεξε ο Θεός, για να διακηρύξετε τα μεγαλεία εκείνου που σας οδήγησε απ’ το σκοτάδι στο θαυμαστό του φως” (Α’ Πέτρου 2:9).

Ο Πέτρος ανέφερε ότι η εκκλησία της Καινής Διαθήκης και ο Ισραήλ της Παλαιάς Διαθήκης αποτελούν έναν ενιαίο, συνεχές έθνος διαθήκης (Α’ Πέτρου 2: 9).

Αν και υπάρχουν διαφορές μεταξύ των ομάδων με τις οποίες ο Θεός σύναψε διαθήκη την περίοδο της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης. Η εξέλιξή τους όμως μας βοηθά να κατανοήσουμε το έργο του Αγίου Πνεύματος.

I. ΔΙΑΘΗΚΗ ΧΑΡΗΣ

Στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, περιγράφεται η σχέση του Θεού με την εκκλησία Του, ως διαθήκη.

Η σχέση διαθήκης του Θεού με τον λαό Του είναι όμοια με τις αρχαίες συμβάσεις μεταξύ των μεγάλων αυτοκρατόρων ή ηγεμόνων και των βασιλείων που ήταν υποτελή σε αυτούς.

Τέτοιες αρχαίες συμβάσεις κυρίαρχων - υποτελών βασιλιάδων είχαν τρία κοινά χαρακτηριστικά:

- εξέφραζαν την καλοσύνη του κυρίαρχου προς τον υποτελή του
- όριζαν την εμπιστοσύνη την οποία αυτός απαιτούσε
- και επεξηγούσαν τις συνέπειες σε περίπτωση υπακοής ή μη του υποτελούς βασιλιά

Η διαθήκη του Θεού με την εκκλησία περιλαμβάνει ένα μεγαλύτερο μέτρο αγαθοσύνης το οποίο προωθεί την καλοσύνη και τη ζωή που υπερβαίνουν την κοινή χάρη.

A. ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Τον καιρό του Αβραάμ, του Μωυσή και του Δαβίδ, ο Θεός σύναπτε διαθήκες οι οποίες επέκτειναν την ειδική χάρη σε όλο το έθνος του Ισραήλ.

Η σχέση διαθήκης του Θεού με τον Αβραάμ, όπως περιγράφεται στο βιβλίο της Γένεσης, κεφ. 15 εδ. 17 περιείχε την υπόσχεση ότι οι απόγονοι του Αβραάμ θα:

- κληρονομούσαν τη γη της Επαγγελίας και
- θα εξουσίαζαν πάνω σε όλα τα έθνη της γης

“Ο Θεός έδωσε στον Αβραάμ την υπόσχεση πως αυτός κι οι απόγονοί του θα κληρονομούσαν τον κόσμο. Αυτή η υπόσχεση δεν δόθηκε επειδή ο Αβραάμ τηρούσε το νόμο, αλλά επειδή πίστεψε στο Θεό και ο Θεός τον δικαίωσε” (προς Ρωμαίους 4:13).

“Γι’ αυτό, λοιπόν, η υπόσχεση συνδέθηκε με την πίστη του Αβραάμ στο Θεό, για να φανεί πως είναι δωρεά της αγάπης του Θεού. Έτσι η υπόσχεση ισχύει με βεβαιότητα για όλους τους απογόνους του Αβραάμ· όχι μόνο για όσους έχουν το νόμο, αλλά επίσης και για όσους εμπιστεύονται τον εαυτό τους στο Θεό, όπως ο Αβραάμ. Είναι, λοιπόν, πατέρας όλων μας ο Αβραάμ” (προς Ρωμαίους 4:16).

Ο Θεός συνέχισε να δείχνει την χάρη της διαθήκης στο έθνος του Ισραήλ, παρόλο που συχνά ήταν άπιστο σε αυτόν (Ησαΐας 63: 11-14).

“Και τότε θυμηθήκαμε τις μέρες τις παλιές του Μωυσή του δούλου σου. Κι είπαμε: «Πού είν’ αυτός που απ’ το νερό έβγαλε το Μωυσή, ποιμένα του ποιμνίου του, κι έβαλε μέσα του το άγιο του το Πνεύμα; Πού είν’ αυτός που τους οδήγησε, στέκοντας στα δεξιά του Μωυσή, με το ένδοξό του χέρι, αυτός που έσκισε μπροστά τους τα νερά, κι απόκτησε έτσι δόξα αιώνια; Αυτός μέσ’ από της θάλασσας τα βάθη τους οδήγησε, χωρίς καθόλου να σκοντάψουν, όπως βαδίζει το άλογο στην έρημο. Σαν το κοπάδι που κατηφορίζει να βρει ασφάλεια στη ρεματιά, το Πνεύμα του Κυρίου τους οδηγούσε να βρουν ανάπαυση. Έτσι εσύ οδηγούσες το λαό σου, Κύριε, για να δοξάζεσαι αιώνια” (Ησαΐας 63: 11-14).

Ο Θεός μεταχειρίζεται τον Ισραήλ με αγάπη και έλεος, παρά την προφανή επανάστασή του. (Νεεμίας 9: 17-20).

“Αρνήθηκαν να υπακούσουν και λησμόνησαν τα θαυμαστά σου έργα, αυτά που έκανες εσύ ανάμεσά τους. Επαναστατημένοι αποφάσισαν στην Αίγυπτο και στη δουλεία τους να επιστρέψουν. Εσύ ωστόσο είσαι Θεός που συγχωρείς, σπλαχνίζεσαι, δείχνεις υπομονή, είσαι γεμάτος απεριόριστη αγάπη, και δεν τους εγκατέλειψες. Χυτό μοσχάρι κατασκεύασαν για να το προσκυνάνε, κι είπαν: “αυτός είν’ ο Θεός μας που απ’ την Αίγυπτο μας έβγαλε!” Τόση έδειξαν ασέβεια μεγάλη. Μα εσύ, απ’ την πολλή την

ευσπλαχία σου, και τότε ακόμα, στην έρημο δεν τους εγκατέλειψες. Στήλη νεφέλης τους οδηγεί στο δρόμο τους τη μέρα, κι από κοντά τους δεν απομακρύνεται· το ίδιο και η στήλη της φωτιάς, που φώτιζε το δρόμο τους τη νύχτα. Το Πνεύμα σου τους έδωσες το αγαθό, για να τους συμβουλεύει· το μάννα δεν τους στέρησες να τρώνε, στη δίψα τους τούς έδωσες νερό” (Νεεμίας 9: 17-20).

Ο λαός ήταν άπιστος και έτσι:

- Το 930π.Χ. ο Θεός διαίρεσε το βασίλειο του Ισραήλ σε βόρειο (Ισραήλ) και νότιο (Ιούδας).
- Το 722 π.Χ., ο Θεός έστειλε σε εξορία τον Ισραήλ
- Το 586 π.Χ., ο Θεός έστειλε σε εξορία τον Ιούδα

“Εσύ για πολλά χρόνια τους ανέχθηκες και τους συμβούλεψες με τους προφήτες σου, που τους μιλούσε το δικό σου Πνεύμα. Και πάλι όμως αυτοί δεν άκουσαν· γι’ αυτό και τους παρέδωσες στην εξουσία ξένων λαών. Μα απ’ τη μεγάλη σου αγάπη δεν άφησες τελείως να αφανιστούν και δεν τους εγκατέλειψες· γιατί είσαι σπλαχνικός Θεός, γεμάτος καλοσύνη” (Νεεμίας 9: 30-31).

Η διαθήκη της χάρης του Θεού συνέχισε σταθερά προστατεύοντας και συντηρώντας το έθνος Ισραήλ και υποσχέθηκε την αποκατάσταση της πίστης τους μέσω του Μεσσία Χριστού.

Ο Θεός είπε: «Θα εκχύσει στο σπίτι του Δαβίδ και στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, το Πνεύμα της χάριτος και της ικεσίας» (Ζαχαρίας 12:10).

“Θα βάλω στους απογόνους του Δαβίδ και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πνεύμα μεταμέλειας ώστε να ζητήσουν το έλεός μου. Τότε θα στρέψουν τα βλέμματά τους σ’

εμένα εξαιτίας εκείνου που τον τρύπησαν· θα τον θρηνήσουν όπως θρηνούν έναν μονογενή, θα τον κλάψουν πικρά όπως κλαίει έναν πρωτότοκο” (Ζαχαρίας 12:10).

Το ρήμα “βάζω” -στα εβραϊκά *sharhakh*- υποδηλώνει το “Πνεύμα του Θεού” (Ησαΐα 32:15, 44:3, Ιεζεκιήλ 39:29, Ιωήλ 2:28,29)

B. ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Όπως στην Παλαιά Διαθήκη έτσι και στην Καινή η εκκλησία αποτελείται από πιστούς και μη πιστούς:

- Ματθαίος κεφ.13 εδ. 24-30 (η παραβολή του Ιησού με το σιτάρι και τον σπόρο) προϋποθέτει ότι υπάρχουν μη πιστοί στην εκκλησία και προειδοποιεί ότι ακόμα και αυτοί οι οποίοι ομολογούν ότι είναι πιστοί, μπορεί να μη σωθούν.
- Γαλάτας κεφ.5 εδ.4, ο Παύλος αναφέρει ότι αυτοί οι οποίοι προσπαθούν να δικαιωθούν με τον νόμο ξεπέφτουν από τη χάρη.
- Α' Τιμόθεον, κεφ.1 εδ.19-20, ο απόστολος κάνει λόγο για κάποιους οι οποίοι είχαν απορρίψει την πίστη και τους οποίους “παρέδωσαν στο Σατανά”.
- Στην Εβραίους κεφ.6 εδ.4-6, προειδοποιεί ότι εκείνοι οι οποίοι “γεύτηκαν τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος” μπορούν να “πέσουν” και να χάσουν την πίστη τους.

Οι μη πιστοί μέσα στην εκκλησία κάποια στιγμή θα πέσουν στην κρίση του Θεού, όμως, πριν από την κρίση, λαμβάνουν τη διαθήκη χάρις (Εβραίους κεφ. 10 εδ.26-29).

“Γιατί, αν ζούμε στην αμαρτία με τη θέλησή μας παρ’ όλο που γνωρίσαμε καλά την αλήθεια, δεν απομένει πια καμιά θυσία για τη συγχώρηση των αμαρτιών μας. Αντίθετα, μας περιμένει φοβερή κρίση και τρομερή φωτιά, που θα καταφάει αυτούς που είναι αντίθετοι στο Θεό. Αν κανείς παραβεί το Μωσαϊκό νόμο θανατώνεται χωρίς έλεος, άμα καταθέσουν δυο ή τρεις μάρτυρες. Σκεφτείτε πόσο αυστηρότερη τιμωρία αξίζει εκείνος που εξευτέλισε τον Υιό του Θεού, που θεώρησε χωρίς αξία το αίμα της νέας διαθήκης με το οποίο εξαγνίστηκε, και που εξύβρισε το Άγιο Πνεύμα το οποίο του δώρισε τη χάρη” (προς Εβραίους 10: 26-29)

Το Άγιο Πνεύμα μας δείχνει το μέτρο χάρης της διαθήκης που βελτιώνει τις ζωές μας και δίνει την ευκαιρία για τη σωτηρία μας όπως:

- την προστασία από τους εχθρούς μας
- προμήθεια για τις γήινες ανάγκες
- υπομονή όσον αφορά τις μάχες που έχουμε να αντιμετωπίσουμε λόγω της αμαρτίας

“Έτσι, λοιπόν, οι εκκλησίες σ’ όλη την Ιουδαία, τη Γαλιλαία και τη Σαμάρεια είχαν ειρήνη, στερεώνονταν και πορεύονταν με αφοσίωση στον Κύριο, και με την ενίσχυση του Αγίου Πνεύματος πλήθαιναν” (Πράξεις των Αποστόλων 9:31).

Το Άγιο Πνεύμα διακονεί όλους στην εκκλησία μέσω της συντροφιάς και της κοινωνίας στην εκκλησία (Πράξεις κεφ.2 εδ.44, Β’ Κορινθίους 9:13, 14, Εφεσίους κεφ.4, εδ.3).

II. ΟΙ ΓΡΑΦΕΣ

Το Άγιο Πνεύμα επέλεξε ανθρώπους από την κοινότητα της διαθήκης για να γίνουν εμπνευσμένοι συγγραφείς των Γραφών, αυτοί οι συγγραφείς είχαν παραδώσει τα γραπτά τους στην εκκλησία.

A. ΕΜΠΝΕΥΣΗ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

Το Άγιο Πνεύμα ενέπνευσε τους συγγραφείς ή ενέπνευσε τα λόγια Του μέσα τους (Β' Τιμόθεον κεφ. 3 εδ.16)

“Ό,τι βρίσκεται στη Γραφή είναι εμπνευσμένο από το Πνεύμα του Θεού...” (Β' επιστολή προς Τιμόθεον 3:16).

Οι τρεις απόψεις για το πώς το Άγιο Πνεύμα ενέπνευσε τα κείμενα των Γραφών

Ρομαντική Έμπνευση

Το Άγιο Πνεύμα απλώς παρακίνησε τους θνητούς συγγραφείς να γράψουν

Το Άγιο Πνεύμα δεν είχε πραγματικό έλεγχο ή εποπτεία των λόγων των Γραφών, συνεπώς οι Γραφές γράφτηκαν μόνο από τους ανθρώπινους συγγραφείς.

Μηχανική Έμπνευση

Το Άγιο Πνεύμα ασκούσε έλεγχο πάνω στους συγγραφείς σε σημείο που αυτοί, οι ίδιοι δεν συνεισέφεραν τίποτα δημιουργικό μέσα στις Γραφές.

Οι ανθρώπινοι συγγραφείς ήταν απλά γραμματείς οι οποίοι κατέγραψαν τα ακριβή λόγια τα οποία το Πνεύμα τούς είπε (υπαγόρευση).

Οργανική Έμπνευση

Οι ανθρώπινοι συγγραφείς των Γραφών χρησιμοποιούν τις δικές τους ιδέες, τα δικά τους λόγια και τη δική τους προσωπικότητα για να γράψουν.

Το Άγιο Πνεύμα *επιβλέπει* τα γραπτά με τρόπο που διασφαλίζει ότι θα ειπωθούν αυτά που θέλει ο Ίδιος να πει, αποτρέποντας τους συγγραφείς από το να κάνουν λάθος (Β' Πέτρου κεφ.1 εδ. 20-21).

“Πρώτα απ’ όλα, να ξέρετε καλά πως κανένας δεν μπορεί μόνος του να ερμηνεύσει τις προφητείες των Γραφών. Γιατί καμιά προφητεία δεν προήλθε ποτέ από ανθρώπινο θέλημα, αλλά εμπνευσμένοι από το Άγιο Πνεύμα, αξιώθηκαν άγιοι άνθρωποι να μιλήσουν εκ μέρους του Θεού” (Β' Πέτρου 1:20-21).

Παρόλο που όλη η Γραφή εμπνεύστηκε οργανικά, το Πνεύμα συνεργάστηκε με ανθρώπινους συγγραφείς με διάφορους τρόπους:

- Ορισμένα χωρία της Βίβλου μοιάζουν με υπαγόρευση όπου ο Θεός είπε συγκεκριμένα στους συγγραφείς του τι να πουν (Ησαΐας 6:9, Έξοδος 31:18).
- Ορισμένα τμήματα της Βίβλου μοιάζουν με ρομαντική έμπνευση όπου οι συγγραφείς έλαβαν υπόψη επίγειες ανησυχίες (Παροιμίες 30: 25-28).

“Γι’ αυτό θεώρησα κι εγώ καλό, εντιμότετε Θεόφιλε, αφού ερεύνησα όλα τα γεγονότα από την αρχή και με ακρίβεια, να σου τα γράψω με τη σειρά” (Λουκάς 1:3)

Όσον αφορά την έμπνευση, οι Γραφές αποδεικνύουν τουλάχιστον δυο πράγματα:

- Οι θνητοί συγγραφείς των Γραφών δεν ήταν απλώς γραμματείς οι οποίοι έγραφαν ακριβώς ό,τι τους υπαγόρευε το Άγιο Πνεύμα.
- Το Άγιο Πνεύμα ήταν πάντοτε στενά αναμειγμένο με την αποκάλυψη και την καταγραφή του Λόγου του Θεού στην εκκλησία μέσω των εμπνευσμένων Του βιβλικών συγγραφέων.

B. ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

Το κεντρικό μήνυμα των Γραφών μπορεί να περιγραφεί με διάφορους τρόπους. Για παράδειγμα:

- την ιστορία της ανθρωπότητας σχετικά με την πτώση, τη λύτρωση και τον έσχατο δοξασμό
- στην πίστη και το καθήκον της ανθρωπότητας στον Θεό (Η κατήχηση του Γουεστμίνστερ απάντηση 3)
- η έμφαση του Ιησού στις δύο μεγαλύτερες εντολές - αγάπη προς τον Θεό και αγάπη προς τον πλησίον (Ματθαίος 22: 37-40)

“Ν’ αγαπάς τον Κύριο το Θεό σου μ’ όλη την καρδιά σου, μ’ όλη την ψυχή σου και μ’ όλο το νου σου. Αυτή είναι η πρώτη και πιο μεγάλη εντολή. Δεύτερη, εξίσου σπουδαία με αυτήν: ν’ αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Σ’ αυτές τις δύο εντολές συνοψίζονται όλος ο νόμος και οι προφήτες” (Ματθαίος 22:37-40).

Το κύριο μήνυμα του Αγίου Πνεύματος στη Γραφή ενσωματώνει όλες αυτές τις περιλήψεις. Το πρωταρχικό του μήνυμα προς την εκκλησία είναι ότι:

- Οι Γραφές είναι ένα θεμελιώδες έγγραφο διαθήκης που αποκαλύπτει τον Θεό στον λαό Του και εξηγεί τη σχέση Του μαζί του:
 - καταγράφουν τη διαθήκη καλοσύνης του Θεού μαζί μας

- ο επεξηγούν την πιστότητα η οποία τίθεται ως προαπαιτούμενο εκ μέρους μας σε Αυτόν
 - ο υπογραμμίζουν τις συνέπειες της υπακοής ή της ανυπακοής μας
- Με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, κάθε χωρίο στις Γραφές εξυπηρετεί αυτές τις βασικές λειτουργίες της διαθήκης.

Όταν οι θεολόγοι κάνουν λόγο για την ιστορία της δημιουργίας μέσω του δοξασμού, την αφηγούνται μέσω των όρων του διαχειριστή της εκάστοτε διαθήκης: τον Αδάμ, τον Νώε, τον Αβραάμ, τον Μωυσή, τον Δαβίδ και τον Ιησού.

Στη σύνοψη της κατήχησης του Γουσμίνστερ σχετικά με το μήνυμα των Γραφών, βλέπουμε ότι εστιάζει στον Ίδιο τον Θεό, περιλαμβάνοντας την καλοσύνη Του καθώς και την πιστότητα η οποία απαιτείται από τον άνθρωπο - Τα χαρακτηριστικά μιας σχέσης διαθήκης.

Η εστίαση του Ιησού στην εντολή “να αγαπάς τον Θεό σου” προέρχεται από το βιβλίο του Δευτερονομίου, κεφ. 6, εδ.5 όπου ο Θεός συνοψίζει την διαθηκική σχέση με τον λαό Του. Δευτερονόμιο κεφάλαιο 6:

- υπενθυμίζει στον Ισραήλ ότι είναι ο λαός διαθήκης Του, σύμφωνα με τις υποσχέσεις τις οποίες δίνει σε αυτούς
- υπενθυμίζει τη θεϊκή καλοσύνη του Θεού, όταν τους ελευθέρωσε από τη σκλαβιά στην Αίγυπτο
- δίνει έμφαση στην πιστότητα του λαού, να υπακούει σε όλες τις εντολές του Θεού με ειλικρινή καρδιά

- εξηγεί τις μεγάλες ευλογίες που θα δοθούν στον λαό Του αν ακούσουν τον νόμο Του ή τις κατάρεις τις οποίες θα υποστούν, αν επαναστατήσουν εναντίον Του

Η εντολή να αγαπάμε τον πλησίον μας είναι από το Λευιτικό κεφ. 19 εδ.18 όπου δίνεται έμφαση στη σχέση διαθήκης μεταξύ του Θεού και του λαού Ισραήλ:

- Ο Θεός επανειλημμένα είπε “Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός”.
- Η διαθήκη του Θεού επεκτείνεται σε όλη την κοινότητα.

Το Άγιο Πνεύμα το οποίο ενέπνευσε τις Γραφές, επανειλημμένα δίνει έμφαση στο μήνυμα της αμοιβαίας δέσμευσης του Θεού και του λαού Του, ατομικά και συλλογικά.

Γ. ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ

Ο κεντρικός σκοπός των Γραφών είναι επίσης συμβατικός.

1. ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Οι Γραφές αναγνωρίζουν τους συγγραφείς και το αρχικό κοινό τους ως μέλη της κοινότητας με την οποία συνήψε διαθήκη ο Θεός.

- Η Καινή Διαθήκη έχει γραφτεί από τους αποστόλους και τους προφήτες οι οποίοι υπηρετούσαν ως εκπρόσωποι της διαθήκης του Θεού.
- Οι περισσότερες επιστολές στην Καινή Διαθήκη καθώς και το βιβλίο της Αποκάλυψης αποκαλούν ρητά το ακροατήριό τους «εκκλησία». Προσδοκίες:

- στο βιβλίο της προς Εβραίους επιστολής - δεν αναφέρεται σε κάποιο κοινό, όμως στο τέλος της επιστολής, περιλαμβάνει χαιρετισμούς οι οποίοι υπονοούν ότι επίσης απευθύνεται στην εκκλησία
- στην Α' επιστολή του Ιωάννη - δεν ονοματίζει συγκεκριμένα το κοινό της, όμως υπονοεί ότι απευθύνεται σε χριστιανούς.
- στις επιστολές Α' και Β' προς Τιμόθεο, η προς Τίτο, οι Β' και Γ' επιστολές του Ιωάννη, το κατά Λουκά και οι Πράξεις των Αποστόλων - απευθύνονται ξεκάθαρα σε άτομα, αλλά ακόμα και αυτές έχουν ενδείξεις ότι οι συγγραφείς τους τις απευθύνουν στην ευρύτερη εκκλησία.
- Στην Παλαιά Διαθήκη, πολλοί προφήτες αποκαλούν το κοινό τους «Ιούδα», ή «Ισραήλ».
- Ακόμα προφήτες απευθύνονται και στους εθνικούς (π.χ. Οβδιού, τον Ιωνά και τον Ναούμ, οι οποίοι έγραψαν τα βιβλία τους για τους ανθρώπους της διαθήκης του Θεού.
- Πολλά χωρία της Καινής Διαθήκης (π.χ. προς Ρωμαίους κεφ. 9 εδ.4) υποστηρίζουν ότι η Παλαιά Διαθήκη γράφτηκε για τον λαό του Θεού.
- Ο Μωυσής λέει ότι ο λαός Ισραήλ έλαβε τον νόμο του Θεού επειδή μόνο αυτός είχε διαθήκη με τον Θεό (Δευτερονόμιο 4:8).

“Υπάρχει άλλο έθνος, όσο μεγάλο κι αν είναι αυτό, που να έχει τόσο δίκαιους, νόμους και εντολές, όπως ολόκληρος αυτός ο νόμος που εγώ σας δίνω σήμερα”;
(Δευτερονόμιο 4:8).

- Οι 10 εντολές και το βιβλίο της Εξόδου ήταν συγκεκριμένα για τη διαθήκη σχέσης του Ισραήλ με τον Θεό (Εξόδου κεφ. 24 εδ. 1-12)
- Ο Βασιλιάς Ιωσίας του Ιούδα ανανεώνει τη διαθήκη του Θεού με τον Ισραήλ, διαβάζοντας το “Βιβλίο του Νόμου” στη συνάθροιση του λαού Ισραήλ (Β' Βασιλέων κεφ. 22 και 23).

“Κι ανέβηκαν όλοι μαζί στο ναό του Κυρίου: Ο βασιλιάς, ο λαός του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, μικροί και μεγάλοι, οι ιερείς και οι προφήτες. Εκεί ο βασιλιάς διάβασε μπροστά τους όλους τους λόγους του βιβλίου της διαθήκης, που είχε βρεθεί στο ναό του Κυρίου. Μετά ο βασιλιάς στάθηκε πλάι στο στύλο του ναού κι έκανε συμφωνία με τον Κύριο· έδωσε υπόσχεση ότι θα τον ακολουθεί και θα τηρεί τις εντολές του, τα προστάγματά του και τους νόμους του με όλη την καρδιά του και την ψυχή του, και ότι θα εφαρμόζει όλα όσα είναι γραμμένα σ’ αυτό το βιβλίο της διαθήκης. Και όλος ο λαός υποσχέθηκε να μείνει πιστός στη διαθήκη” (Β' Βασιλέων 23: 2-3).

2. ΘΕΪΚΗ ΚΑΛΟΣΥΝΗ

Μερικά εδάφια που αποδεικνύουν τον σκοπό της διαθήκης του Πνεύματος στη Γραφή το κάνουν αυτό δίνοντας έμφαση στη θεϊκή καλοσύνη:

- Ψαλμός 102 εδ. 17-18 - Ο ψαλμωδός έγραψε έτσι ώστε οι επόμενες γενιές να δούνε την καλοσύνη του Θεού και να τον δοξολογήσουν.

“Όταν ο Κύριος θα οικοδομήσει τη Σιών, όταν θα παρουσιαστεί μέσα στη δόξα του. Θα προσέξει τότε των απόκληρων την προσευχή, την ικεσία τους δε θα την παραβλέψει” (Ψαλμός 102: 17-18).

- Λουκάς κεφ. 1, εδ. 3-4 – Ο Λουκάς έγραψε για να βοηθήσει τον Θεόφιλο να γνωρίζει με βεβαιότητα την αλήθεια της καλοσύνης του Θεού μέσω του θανάτου και της ανάστασης του Χριστού.

“Γι’ αυτό θεώρησα κι εγώ καλό, εντιμότατε Θεόφιλε, αφού ερεύνησα όλα τα γεγονότα από την αρχή και με ακρίβεια, να σου τα γράψω με τη σειρά, για να βεβαιωθείς ότι τα όσα διδάχθηκες είναι αυθεντικά” (Λουκάς 1: 3-4).

- Ιωάννης κεφ. 20 εδ. 30-31 - Ο σκοπός του Ιωάννη ήταν να δείξει την καλοσύνη του Θεού μέσα από τα θαύματα του Ιησού, ώστε να έλθουμε σε αυτόν για σωτηρία.

“Ο Ιησούς έκανε βέβαια και πολλά άλλα θαύματα μπροστά στους μαθητές του, που δεν είναι γραμμένα σ’ αυτό εδώ το βιβλίο. Αυτά όμως γράφτηκαν για να πιστέψετε πως ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο Υιός του Θεού, και πιστεύοντας να έχετε δι’ αυτού τη ζωή” (Ιωάννης 20: 30-31).

3. ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ

Οι βιβλικοί συγγραφείς δηλώνουν τους σκοπούς της διαθήκης του Πνεύματος, ενθαρρύνοντας την ανθρώπινη πιστότητα.

Οι βιβλικοί συγγραφείς γράφουν για να παρακινήσουν τους αναγνώστες τους να υπακούσουν στον Θεό. (Ρωμαίους κεφ.1, εδ.5, Β’ Τιμόθεο κεφ. 3, εδ. 16, Δευτερονόμιο 29:29, Α’ Ιωάννη 2:1).

“Από αυτόν έλαβα τη χάρη και την αποστολή να οδηγήσω όλα τα έθνη στην πίστη και στην αποδοχή του ευαγγελίου, κι έτσι να δοξαστεί το όνομα του Χριστού” (προς Ρωμαίους 1:5).

“Ό,τι βρίσκεται στη Γραφή είναι εμπνευσμένο από το Πνεύμα του Θεού κι είναι ωφέλιμο για τη διδασκαλία της αλήθειας, για τον έλεγχο της πλάνης, για τη διόρθωση των λαθών, για τη διαπαιδαγώγηση σε μια ζωή όπως τη θέλει ο Θεός” (Β’ Τιμόθεον 3:16).

“Τα κρυφά ανήκουν στον Κύριο, το Θεό μας. Εκείνα όμως που έχουν αποκαλυφθεί ανήκουν για πάντα σ’ εμάς και στους απογόνους μας, ώστε να εφαρμόζουμε όλα τα λόγια αυτού του νόμου” (Δευτερονόμιο 29:28).

“Παιδιά μου, αυτά σας τα γράφω για να σας προτρέψω να μην αμαρτάνετε. Αν όμως κάποιος αμαρτήσει, έχουμε συνήγορο κοντά στον Πατέρα, τον δίκαιο Ιησού Χριστό” (Α’ Ιωάννη 2:1).

Κάποια χωρία, προτείνουν πολύ συγκεκριμένες οδηγίες για την ανθρώπινη πιστότητα (Ιεζεκιήλ κεφ.43, εδ.11, Α' Κορινθίους κεφ.5, εδ.11).

Μέσα στις Γραφές, το Άγιο Πνεύμα κατέστησε σαφές ότι η αληθινή διαθηκική πιστότητα είναι ειλικρινής, εγκάρδια και παρακινείται πάντοτε από την αγάπη του Θεού. (Δευτερονομίου κεφ. 6, εδ. 1-6)

“Αυτές είναι οι εντολές, οι νόμοι και τα προστάγματα, που με διέταξε ο Κύριος, ο Θεός σας, να σας διδάξω..... Ν’ αγαπάς, λοιπόν, τον Κύριο, το Θεό σου, μ’ όλη την καρδιά σου, μ’ όλη την ψυχή σου και μ’ όλη τη δύναμή σου. Να μείνουν στην καρδιά σου οι εντολές αυτές, που εγώ σήμερα σου δίνω” (Δευτερονόμιο 6:1-6).

Το να αγαπάς τον Θεό περιλαμβάνει πιστότητα και αφοσίωση και εκφράζεται με την ειλικρινή υπακοή στις εντολές Του (Δευτερονόμιο 11:13, 30: 1-6, Ιησούς του Ναυή 22: 5, Ιωάννης 14:15).

“Αν με αγαπάτε, τηρήστε τις εντολές μου” (Κατά Ιωάννην 14:15).

4. ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Οι συνέπειες του να βρίσκεται κάποιος σε διαθήκη με τον Θεό, περιλαμβάνουν ευλογίες σε περίπτωση υπακοής και κατάρεις σε περίπτωση ανυπακοής.

Πολλά χωρία στις Γραφές ενθαρρύνουν την εκκλησία να διεκδικήσει τις ευλογίες του Θεού, μέσω της πιστής υπακοής της. Για παράδειγμα:

- Δευτερονόμιο κεφ.6, εδ. 1-4 - διδάσκει ότι ο σκοπός των εντολών του Θεού ήταν ο λαός του Θεού να διεκδικήσει τις ευλογίες Του μέσω της υπακοής του.
- Ιησούς τού Ναυή κεφ.1 εδ.8 - αναφέρεται ότι ο Νόμος γράφτηκε ώστε να επιφέρει την υπακοή, η οποία οδηγεί στην ευημερία και την επιτυχία.
- Α' Βασιλέων κεφ.2 εδ. 3-4 - αναφέρεται ότι σκοπός του Μωσαϊκού νόμου ήταν η διδασκαλία τού λαού τού Θεού με στόχο την ευημερία μέσα από τις ευλογίες Του.
- Ρωμαίους 15: 4 - «Όλα όσα γράφτηκαν στο παρελθόν γράφτηκαν για να μας διδάξουν, έτσι ώστε μέσω της υπομονή και της ενθάρρυνσης των Γραφών να έχουμε ελπίδα».

“Να ξέρετε ότι όσα γράφτηκαν στις Γραφές, έχουν γραφτεί για να μας διδάσκουν. Έτσι, με την υπομονή και την ενθάρρυνση που δίνει η Γραφή, θα στηριχτεί η ελπίδα μας” (Ρωμαίους 15:4).

- Ιωάννης 20:31 - Ο Ιωάννης έγραψε το ευαγγέλιο ώστε να οδηγήσει τους ανθρώπους στην ευλογία διαθήκης τού Θεού, την αιώνια ζωή μέσω του Ιησού.
- Α' Ιωάννη 5:13 - Ο Ιωάννης έγραψε έτσι ώστε οι πιστοί να βεβαιωθούν για την αιώνια ζωή τους.

Οι Γραφές, επίσης, υποδεικνύουν τον σκοπό τους προειδοποιώντας για τις κατάρεις του Θεού. Για παράδειγμα:

- Δευτερονόμιο 28:58 - Εάν αν ο λαός του Θεού δεν υπακούει σε αυτά που είναι γραμμένα στο Δευτερονόμιο, θα υποφέρει τις κατάρεις Του.
- Ιερεμίας 36: 6, 7 - Ο Ιερεμίας υπονοεί ότι ο σκοπός του βιβλίου είναι να παρακινήσει τον λαό για μετάνοια ενώπιον του Θεού, ώστε να αποφύγει την οργή Του.
- Α' Κορινθίους 10:11, 12 - οι δυσκολίες που πέρασε ο αρχαίος λαός του Θεού καταγράφηκαν στα βιβλία ως προειδοποιήσεις για τις μελλοντικές γενιές ώστε να μπορούν να αποφύγουν τις ίδιες κρίσεις.

Οι Γραφές αποτελούν το προϊόν του Αγίου Πνεύματος που εμπνέει και εποπτεύει τους αντιπροσώπους Του για να παραδώσουν το διαθηκικό του μήνυμα στην διαθηκική κοινότητα.

III. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ

Τα πνευματικά χαρίσματα (ή « τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος») - Η φανέρωση της δύναμης του Αγίου Πνεύματος, η οποία παράγει ή ενισχύει τις δυνατότητες των ανθρώπων, κυρίως προς όφελος της εκκλησίας.

A. Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΧΑΡΙΣΜΑΤΩΝ

Τα πνευματικά χαρίσματα δίνονται ειδικά για να ωφελήσουν την εκκλησία και όχι για να ενισχύσουν τη σχέση ενός ατόμου με τον Θεό.

Η επιστολή Α' Κορινθίους 12–14 περιέχει εκτενή διδασκαλία για τα πνευματικά χαρίσματα:

- Τα πνευματικά χαρίσματα είναι έργα τα οποία ο Θεός κάνει μέσα από μας ως υπηρεσία προς την εκκλησία. (12: 1-7).

“Ερχομαι τώρα στα χαρίσματα που χορηγεί το Άγιο Πνεύμα. Δε θέλω, αδερφοί μου, να έχετε άγνοια σε τέτοια θέματα...Υπάρχουν διάφορα είδη χαρισμάτων, αλλά είναι ένα και το ίδιο Πνεύμα που τα χορηγεί·υπάρχουν διάφορα είδη διακονιών, αλλά η ανάθεσή τους προέρχεται από ένα και τον ίδιο Κύριο·και υπάρχουν διάφορα είδη δραστηριοτήτων, αλλά είναι ο ίδιος Θεός που τις θέτει σε ενέργεια όλες σε όλους. Στον καθένα δωρίζεται η φανέρωση του Αγίου Πνεύματος για το συμφέρον όλων” (Α' Κορινθίους 12:1-7).

- Τα πνευματικά χαρίσματα είναι σαν το ανθρώπινο σώμα: κάθε μέλος του σώματος εξαρτάται από τους άλλους και ωφελείται από αυτούς. (12: 8-31).
- Εάν τα χαρίσματα δεν χρησιμοποιούνται με αγάπη, είναι άχρηστα (13: 1-13).
- Ακόμα και τα χαρίσματα τα οποία μπορούν να εφαρμοστούν προσωπικά, πρέπει επίσης να χρησιμοποιούνται δημόσια, για το όφελος της εκκλησίας.(14:22, 27-28).

“Έτσι θα συμβεί και μ’ εσάς. Αφού δείχνετε μεγάλο ζήλο για τα χαρίσματα του Πνεύματος, πρέπει να επιζητείτε να είστε πιο πλούσιοι σ’ εκείνα που οικοδομούν την εκκλησία” (Α’ Κορινθίους 14:12).

B. ΙΣΤΟΡΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΧΑΡΙΣΜΑΤΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΓΡΑΦΗ

Τα πνευματικά χαρίσματα πρωτοεμφανίστηκαν κατά τη διάρκεια της Παλαιάς Διαθήκης:

- Γένεσης κεφ. 41, το Πνεύμα έβαλε την ικανότητα στον Ιωσήφ να ερμηνεύει όνειρα.
- Δανιήλ κεφ. 4, το Πνεύμα έβαλε την ικανότητα στον Δανιήλ να ερμηνεύει όνειρα.
- Πολλές φορές ο Θεός διόρισε και ενδυνάμωσε προφήτες για να μιλήσουν στον λαό Του.
- Στην Παλαιά Διαθήκη, μπορούμε επίσης να δούμε παραδείγματα ανθρώπων οι οποίοι έκαναν θαύματα και θεραπείες.

Στην Καινή Διαθήκη ξεκαθαρίζει ότι η προφητεία, η θεραπεία και τα θαύματα πρόκειται περί πνευματικών χαρισμάτων. (Ρωμαίους κεφ.12 εδ. 6 και Α’ Κορινθίους κεφ.12 εδ. 28-29).

- Το Άγιο Πνεύμα προικίζει τεχνίτες με θαυμαστά ταλέντα και ικανότητες (Έξοδος 35: 30-35)

«Ακούστε: Ο Κύριος επέλεξε το Βεσαλεήλ, γιο του Ουρία και εγγονό του Χούρ, από τη φυλή Ιούδα, και του έδωσε άφθονο το πνεύμα του. Έτσι έχει ιδιαίτερη ικανότητα και αντίληψη. Είναι γνώστης κάθε τέχνης. Μπορεί και σχεδιάζει έργα τέχνης και κατασκευάζει με επιδεξιότητα έργα με χρυσάφι, ασήμι και χαλκό·επεξεργάζεται πολύτιμους λίθους και τους συναρμολογεί, κάνει ξυλοτεχνία και εκτελεί κάθε καλλιτεχνική εργασία. Ο Κύριος του έχει δώσει επίσης την ικανότητα να διδάσκει και τον Ολιάβ, γιο του Αχισαμάχ, από τη φυλή Δαν.Τους έδωσε επιδεξιότητα να κάνουν

τη δουλειά του σμιλευτή πολύτιμων λίθων, του σχεδιαστή, του υφαντή πορφυρού, γαλάζιου και κόκκινου μαλλιού, του υφαντή λεπτού λινού και κάθε άλλου είδους υφάσματος. Έχουν την ικανότητα να κάνουν κάθε άλλη τεχνική εργασία, και είναι επιδέξιοι σχεδιαστές» (Εξοδος 35:30-35).

- Το Άγιο Πνεύμα έδωσε χαρίσματα και ξεχωριστά ταλέντα σε βασιλείς, τα οποία τους κατέστησαν ικανούς να κυβερνήσουν και να διοικήσουν τα βασίλειά τους. Για παράδειγμα:
 - ο Ο βασιλιάς Σαούλ έλαβε τη δύναμη από το Άγιο Πνεύμα για να ολοκληρώσει το έργο του (Α' Σαμουήλ κεφ.10 εδ.10, κεφ.11 εδ.6).
 - ο Ο Δαβίδ χρίζεται στο αξίωμα του βασιλείας όταν ο Θεός αφαιρεί το πνευματικό χάρισμα του Σαούλ και το δίνει στον Δαβίδ (Α' Σαμουήλ κεφ. 16 εδ. 13-14).

Τα πνευματικά χαρίσματα στην Παλαιά Διαθήκη ήταν σχετικά σπάνια και παράλληλα κατοχυρωμένα για όσους είχαν κληθεί από τον Θεό να επιτελέσουν ιδιαίτερη υπηρεσία εκ μέρους Του (όπως οι βασιλείς και οι προφήτες).

Ο προφήτης Ιωήλ δήλωσε ότι «τις έσχατες ημέρες» ή «στο τέλος των ημερών», ο Θεός θα εξέχεε το Πνεύμα του σε όλο την κοινότητα της διαθήκης (Ιωήλ 2: 28-29).

“ΚΑΙ ύστερα απ’ αυτά θα ξεχύνω το πνεύμα μου επάνω σε κάθε σάρκα· και θα προφητεύσουν οι γιοι σας, και οι θυγατέρες σας· οι πρεσβύτεροί σας θα ονειρευτούν όνειρα, οι νέοι σας θα δουν οράσεις. Και ακόμα, επάνω στους δούλους μου και επάνω στις δούλες μου κατά τις ημέρες εκείνες θα ξεχύνω το πνεύμα μου” (Ιωήλ 2: 28-29).

Για την εκπλήρωση της προφητείας του Ιωήλ, την ημέρα της Πεντηκοστής, το Άγιο Πνεύμα εγχύθηκε σε ολόκληρη την εκκλησία (Πράξεις 2: 16-18).

Από εκείνη τη μέρα της Πεντηκοστής και έπειτα, τα πνευματικά χαρίσματα έγιναν διαθέσιμα σε όλους στην εκκλησία.

Οι λίστες των πνευματικών χαρισμάτων στη Γραφή προορίζονται μόνο για να παρέχουν παραδείγματα, του τι είχε ήδη κάνει το Πνεύμα και του τι έκανε εκείνη τη στιγμή (Ρωμαίους 12, 1 Κορινθίους 12, Εφεσίους 4).

Το Πνεύμα χορηγεί χαρίσματα σύμφωνα με τους δικούς του σκοπούς και το δικό του θέλημα (Α' Κορινθίους 12:11, Ρωμαίους 12: 6).

“Και όλα αυτά είναι ενέργειες ενός και του αυτού Πνεύματος, που χορηγεί τα χαρίσματα όπως αυτό θέλει στον καθένα χωριστά” (Α' Κορινθίους 12:11).

Κάτι παρόμοιο γράφει και στην προς Ρωμαίους επιστολή κεφ. 12 εδ.6:

“Η χάρη του Θεού μάς έδωσε διάφορα πνευματικά χαρίσματα” (προς Ρωμαίους 12:6).

Οι περισσότεροι θεολόγοι πιστεύουν ότι το Άγιο Πνεύμα δεσμεύεται να δώσει σε κάθε πιστό τουλάχιστον ένα πνευματικό χάρισμα (Ιωήλ κεφ. 2 εδ. 28-29, Ρωμαίους κεφ. 12 εδ.6, Εφεσίους κεφ. 4 εδ.7 και Α' Κορινθίους κεφ.12, εδ. 7, 11).

Ακόμα και οι μη πιστοί στην εκκλησία μπορούν να λάβουν πνευματικά χαρίσματα. Για παράδειγμα:

- Ο προφήτης Βαλαάμ (Αριθμοί κεφ. 22-24)
- εκείνοι που έχουν προφητεύσει, έχουν βγάλει δαιμόνια και έκαναν θαύματα στο όνομα του Ιησού, αλλά δεν σώθηκαν (Ματθαίος 7: 21-23)
- εκείνοι που έχουν «γευτεί την ουράνια δωρεά», «δέχτηκαν το Άγιο Πνεύμα» και «δοκίμασαν... τις δυνάμεις της ερχόμενης βασιλείας», αλλά εξακολουθούν να είναι μακριά από την εκκλησία (Εβραίους 6: 4-6)

“Είναι αδύνατο αυτούς που μια φορά φωτίστηκαν, γεύτηκαν τη δωρεά του Θεού, δέχτηκαν τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, γεύτηκαν την ομορφιά του λόγου του Θεού και τις θαυματουργικές ενέργειες που προμηνάνε πως έρχεται η βασιλεία του Θεού, και παρ’ όλα αυτά πρόδωσαν την πίστη τους, είναι αδύνατο να τους κάνουμε να ξαναεπιστρέψουν στο Θεό με τη μετάνοια, τη στιγμή που με τη συμπεριφορά τους ξανασταυρώνουν και διαπομπεύουν τον Υιό του Θεού” (προς Εβραίους 6: 4-6).

Γ. Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΧΑΡΙΣΜΑΤΩΝ

Οι Ευαγγελικοί τείνουν να πιστεύουν ότι το Άγιο Πνεύμα εξακολουθεί να δίνει πνευματικά χαρίσματα σήμερα, αλλά οι απόψεις τους διαφέρουν όσον αφορά τη φύση των χαρισμάτων τα οποία δίνει - κυρίως τα χαρίσματα τα οποία θεωρούνται πιο εντυπωσιακά.

Οι προσεγγίσεις των Ευαγγελικών όσον αφορά αυτά τα εντυπωσιακά χαρίσματα σήμερα, έχουν ένα φάσμα που ξεκινά από την πλήρη παύση τους μέχρι την ευρεία συνέχισή τους:

- Παύση – Το Άγιο Πνεύμα δεν δίνει πλέον εντυπωσιακά χαρίσματα.
 - ο Τα εντυπωσιακά χαρίσματα ήταν θεμελιώδη και αναφέρονται μόνο στην περίοδο των αποστόλων και των προφητών, όταν η εκκλησία της Καινής Διαθήκης εγκαθιδρύθηκε (Εφεσίους 2:20).
 - ο Τα εντυπωσιακά χαρίσματα εκδηλώθηκαν μόνο για τους σκοπούς της επικύρωσης του ευαγγελίου και του αποστολικού του κύρους. Εφόσον αυτά επικυρώθηκαν επαρκώς, το Άγιο Πνεύμα έπαυσε να δίνει αυτά τα χαρίσματα

“... στο οικοδόμημα που έχει θεμέλιο τους αποστόλους και τους προφήτες..” (Εφεσίους 2:20).

- Συνέχιση - τα εντυπωσιακά χαρίσματα δεν θα παύσουν μέχρι να επιστρέψει ο Ιησούς.
 - ο Όλοι οι πιστοί από την Καινή Διαθήκη είχαν πρόσβαση σε όλα τα εντυπωσιακά χαρίσματα.
 - ο Το Άγιο Πνεύμα έχει την ελευθερία να παραχωρίσει εντυπωσιακά χαρίσματα όπου και όταν το επιλέξει.
 - ο Το μοναδικό χωρίο της Γραφής το οποίο συγκεκριμένα αναφέρει το τέλος αυτών των χαρισμάτων, το προσδιορίζει στην επιστροφή του Χριστού (Α' Κορινθίους κεφ. 13 και εδ. 8-10).

“...Τα θεία μηνύματα των προφητών κάποτε δε θα υπάρχουν πια· η γλωσσολαλία θα πάψει· θα σταματήσει η γνώση των μυστηρίων του Θεού. Γιατί και η γνώση μας και η προφητεία μας περιορίζονται μονάχα σ' ένα μέρος της αλήθειας. Όταν όμως το τέλειο που περιμένουμε θα 'ρθεί, τότε το μερικό θα πάψει να υπάρχει” (Α' Κορινθίους 13: 8-10).

Υπάρχουν ποικίλες προσεγγίσεις οι οποίες αναμειγνύουν στοιχεία της θεωρίας τής ασυνέχειας και της συνέχειας.

Το Άγιο Πνεύμα μάς έχει δώσει χαρίσματα με σκοπό να οικοδομήσει την εκκλησία Του και έτσι δεν θα πρέπει να επιτρέπουμε οι απόψεις μας για αυτά να γίνουν αιτία διαμάχης μεταξύ των πιστών.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ερωτήσεις Ανασκόπησης

1. Περιγράψτε τόσο την εκκλησία της Παλαιάς Διαθήκης όσο και την εκκλησία της Καινής Διαθήκης και τη μεταξύ τους σχέση.
2. Ποιοι είναι μερικοί από τους τρόπους που ο Θεός έδειξε διαθήκη χάρις στην Παλαιά Διαθήκη;
3. Ποιοι είναι μερικοί από τους τρόπους με τους οποίους το Άγιο Πνεύμα δείχνει τη διαθήκη χάρις στην εκκλησία της Καινής Διαθήκης;
4. Τι εννοούμε όταν λέμε ότι το Άγιο Πνεύμα ενέπνευσε τους θνητούς συγγραφείς να γράψουν τη Γραφή; Περιγράψτε τις τρεις πιο κοινές απόψεις της έμπνευσης.

5. Ποιο είναι το κύριο μήνυμα του Αγίου Πνεύματος στη Γραφή; Πώς το μήνυμα αυτό ενσωματώνει όλες τις άλλες περιλήψεις της Γραφής;
6. Καταγράψτε και εξηγήστε τέσσερις τρόπους με τους οποίους το Πνεύμα αποκάλυψε τους διαθηκικούς σκοπούς του στη Γραφή.
7. Ποια είναι τα πνευματικά χαρίσματα και ποιος είναι ο σκοπός τους σύμφωνα με τη Γραφή;
8. Δώστε μερικά παραδείγματα πνευματικών χαρισμάτων που εμφανίστηκαν στην Παλαιά Διαθήκη. Τι άλλαξε σε σχέση με τα πνευματικά χαρίσματα μετά την εγκαινίαση της βασιλείας του Ιησού κατά τη γήινη διακονία του;
9. Εξηγήστε τους δύο διαφορετικούς τρόπους με τους οποίους οι Ευαγγελικοί έχουν προσεγγίσει την χρήση πνευματικών χαρισμάτων σήμερα, ειδικά όσον αφορά εντυπωσιακά χαρίσματα όπως θαύματα, θεραπεία και προφητεία.

Ερωτήσεις Εφαρμογής

1. Γιατί είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι ο λαός Ισραήλ της Παλαιάς Διαθήκης και η εκκλησία της Καινής Διαθήκης αποτελούν έναν ενιαίο, συνεχή λαό διαθήκης;
2. Είναι δίκαιο και / ή σωστό ότι η διαθήκη χάρις του Αγίου Πνεύματος περιλαμβάνει μεγαλύτερη υπομονή, ανοχή και έλεος για την εκκλησία από ό, τι για την υπόλοιπη ανθρωπότητα; Εξήγησε την απάντησή σου.
3. Η Παλαιά Διαθήκη διδάσκει ότι ο Θεός ήταν πάντα πιστός στη διαθήκη του, ακόμη και όταν το έθνος Ισραήλ ήταν άπιστο. Τι σημαίνει αυτό για εσάς προσωπικά; Τι πρέπει να σημαίνει για την εκκλησία συλλογικά;

4. Στην εκκλησία υπάρχουν και πιστοί και άπιστοι, οπότε κάποιιοι παρ' όλο που έχουν λάβει τη διαθήκη χάρις του Πνεύματος θα καταδικάστουν στην τελική κρίση. Πώς πρέπει αυτό το γεγονός να επηρεάσει τον τρόπο που υπηρετούμε στις εκκλησίες μας;
5. Πώς θα απαντούσατε σε κάποιον που ισχυρίζεται ότι η Γραφή γράφτηκε μόνο από θνητούς συγγραφείς που απλώς παροτρύνθηκαν από το Άγιο Πνεύμα να γράψουν;
6. Πώς θα απαντούσατε σε κάποιον που ισχυρίζεται ότι το Άγιο Πνεύμα υπαγόρευε κάθε λέξη της Γραφής και οι θνητοί συγγραφείς της Γραφής απλώς έγραψαν αυτό που τους είπε το Πνεύμα να γράψουν;
7. Σκεφτείτε κάποια στιγμή που κάνατε επίσημη συμφωνία (ή σύμβαση) με άλλο άτομο ή οντότητα. Ποιος ήταν ο σκοπός της συμφωνίας; Ποιοι ήταν οι όροι; Με ποιους τρόπους η συμφωνία αυτή ήταν παρόμοια με τη διαθήκη του Θεού με τον λαό του; Με ποιους τρόπους ήταν διαφορετική;
8. Ο Παύλος δίδαξε ότι ο σκοπός των πνευματικών χαρισμάτων ήταν για να οικοδομηθεί η εκκλησία. Πώς χρησιμοποιείτε επί του παρόντος τα χαρίσματα σας ώστε να οφελείστε τους ανθρώπους του Θεού; Πώς μπορείτε να ενθαρρύνετε άλλους στην εκκλησία σας να κάνουν το ίδιο;
9. Φανταστείτε πώς θα ήταν την ημέρα της Πεντηκοστής, όταν το Άγιο Πνεύμα εγχύθηκε σε ολόκληρη την εκκλησία. Πώς η δική σας εμπειρία σήμερα στην εκκλησία είναι παρόμοια ή και διαφορετική από την ημέρα της Πεντηκοστής;
10. Συνεχίζουμε σήμερα να έχουμε εντυπωσιακά χαρίσματα του Πνεύματος - όπως θαύματα, θεραπεία και προφητεία; - ή τα χαρίσματα αυτά έχουν σταματήσει; Εξήγησε την απάντησή σου.
11. Ποιο είναι το πιο σημαντικό πράγμα που έμαθες σε αυτό το μάθημα;

